

EXPRES

78 (1708)

ROK VI.

ILUSTROWANY

PONIEDZIAŁEK

Związkowcy polscy pozdrawiają lud Hiszpanii

WARSZAWA. — Sekretariat CRZZ podjął na posiedzeniu w dniu 17 bm. uchwałę, w której czytamy m. in.:

„W imieniu wielu milionów polskich związkowców Centralna Rada Związków Zawodowych śle płomienne, proletariackie pozdrowienia walczącemu ludowi Hiszpanii.

Polskie masy pracujące głęboko wierzą w ostateczne zwycięstwo bohaterów ludu Hiszpanii i zapewniają go, że wraz z całym obozem postępu, któremu przewodzą potężny bastion pokoju i sprawiedliwości społecznej — Związek Radziecki, stać będzie wiernie po stronie bohaterów ludu Hiszpanii.

Pierwsze podpisy pod apelem o Pakt Pokoju

OSLO. — W Norwegii rozpoczęła się akcja zbierania podpisów pod Apelem Światowej Rady Pokoju o zawarcie paktu pokojowego między pięcioma wielkimi mocarstwami.

Jedni z pierwszych podpisy pod apelem złożyli: b. premier — HERNERUD, profesorzy uniwersytetu Odde, Brokman, Guttorm, Jessing, Aage i Storstein oraz sędzia sądu najwyższego — K. Dahl.

Mocarstwa zachodnie nie chcą porozumienia A. Gromyko demaskuje wykręty przedstawicieli USA, Anglii i Francji

PARYŻ. — Przedstawiciele mocarstw zachodnich na posiedzeniu sobotnim w dalszym ciągu bronili zgłoszonego przez nich 15 bm. punktu porządku dziennego.

Delegat Francji Parodi głosownie utrzymywał jakoby na podstawie proponowanego przez trzy mocarstwa porządku dziennego Rada Ministrów mogłaby przeprowadzić pomyślną dyskusję, podczas gdy na podstawie radzieckiego projektu porządku dziennego dyskusja ta słu-

Uroczyste obchody w 80 rocznicę Komuny Paryskiej

WARSZAWA. — W dniu 18 bm. — w 80 rocznicę proklamowania Komuny Paryskiej, społeczeństwo polskie złożyło hołd pamięci bohaterów bojowników pierwszej w dziejach świata rewolucji proletariackiej.

W miastach wojewódzkich odbyły się uroczyste akademie z udziałem przedstawicieli władz partii, organizacji masowych i świata pracy, z przewodnikami i racjonalizatorami na czele.

Również uroczyste przebieg miały specjalne posiedzenia rad narodowych, zebrania okolicznościowe w zakładach pracy oraz sesje naukowe, poświęcone uczeniu bohaterstwa paryskich komunardów, z którymi ramię w ramię walczyli o lepsze jutro światowego proletariatu również Polacy — Jarosław Dąbrowski i Walery Wróblewski. Ich imieniem, stanowiącym symbol proletariackiego międzynarodowizmu, nazwano liczne zakłady pracy, szkoły, ulice i place miast. Zaszczepną nazwę Komuny Paryskiej, której barykady były szkołą dla przyszłych rewolucyjnych pokoleń, przyjęły fabryki i spółdzielnie produkcyjne.

Rozpoczęcie obrad III Zjazdu ZNP

Wielkie zadania 150 tys. rzeszy nauczycieli w walce o pokój i Plan 6-letni

Prezydent RP gościem Zjazdu

WARSZAWA. — Potężną manifestacją niezłomnej woli walki o pokój i o Plan 6-letni przedstawiciele ponad 150.000 rzeszy nauczycieli i wychowawców młodego pokolenia stał się III Krajowy Zjazd Związku Nauczycielstwa Polskiego. W zjeździe, który w dn. 18 bm. rozpoczął w Stolicy trzydniowe obrady, bierze udział 618 delegatów z całego kraju.

Zjazd zaszczylił swoją obecnością witany entuzjastycznie długo niemilknięcymi okrzykami: Niech żyje — Prezydent RP Bolesław Bierut. Na obrady przybyli również serdecznie witani członkowie Rządu z premierem Józefem Cyrankiewiczem na czele, oraz członkowie Biura Politycznego KC PZPR.

Obrady zajął przewodniczący ZNP pos. Pokora.

Po wyborze prezydium zjazdu przewodniczący pos. Pokora poprosił Prezydenta RP. Bolesława Bieruta o zabranie głosu. Delegaci zgłoszili wstępującemu na trybunę Prezydentowi RP. entuzjastyczną owację.

Przemówienie Prezydenta RP. wywarło ogromne wrażenie wśród wszystkich zgromadzonych. Długo nie milkły okrzyki na cześć Pierwszego Obywatela Polski.

Następnie odczytana została depesza do Zjazdu od nauczycielstwa

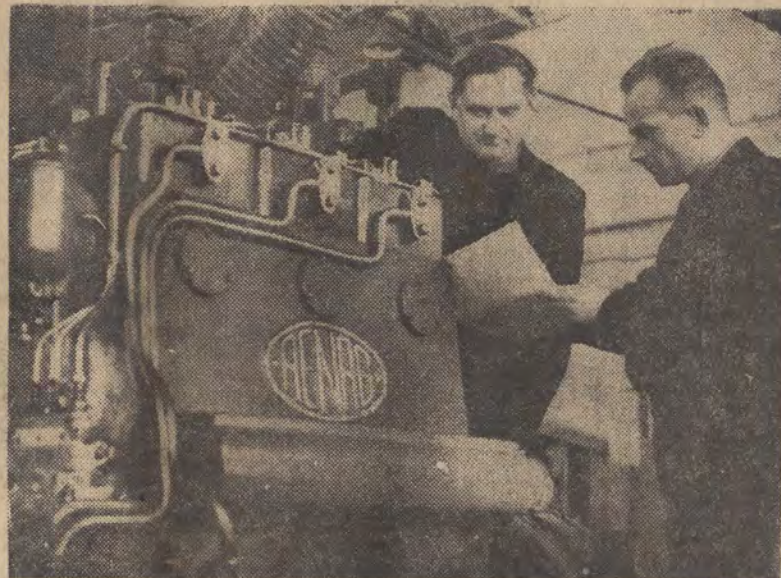
Związku Radzieckiego, z braterskimi pozdrowieniami i serdecznymi życzeniami sukcesów w dziele wychowania nowego pokolenia na bojowników o pokój i przyjaźń między narodami.

Referat polityczny: Związek Nauczycielstwa Polskiego w walce o postępowe oblicze nauczycielstwa polskiego — wygłosił sekretarz ZG ZNP pos. Eustachy Kuroczko.

Mówca podkreślił na wstępie, że aby 1500.000 rzesza członków ZNP mogła wziąć najaktywniejszy udział w realizacji wielkiego i trudnego zadania pełnej przebudowy świadomości mas, trzeba uwolnić się od oportunistycznych i sekciarskich nawarstwień.

Kończąc referat pos. Kuroczko omówił zadania, jakie stawia przed Związkiem VI Plenum KC PZPR. Hasło frontu narodowego — oświadcza mówca — wymaga znacznego rozszerzenia środków mobilizowania szerokich warstw narodu do walki o pokój i Plan 6-letni.

Nauczycielstwo winno m. in. pogłębiać wychowanie patriotyczne w szkołach przez poznanie i umiłowanie postępowych tradycji i bohaterów walczących o wyzwolenie i postęp. Trzeba rozwijać poczucie dumy narodowej, umiłowanie języka ojczystego. Pogłębiać miłość i przywiązanie do narodów Związku Radzieckiego, do Wodza i nauczyciela wszystkich pracujących — wielkiego Stalina.

W warsztatach okrętowych w Gdyni inż. Nagawiecki i mistrz Rękawek zbudowali prototyp silnika kutrowego. Silniki tego typu, których produkcja uruchomiona zostanie po raz pierwszy w Polsce, znajdą nie tylko zastosowanie na jednostkach rybackich, ale mogą być użyte również i na większych statkach, jako silniki, napędzające generatory, pompy i sprężarki.

Na zdj. (od prawej): inż. Nagawiecki i mistrz Rękawek przy prototypie swego silnika „Renag”, nazwanego od początkowych liter nazwisk konstruktorów.

ZMP w walce o realizację uchwał VI plenum KC PZPR

Na plenum ZG ZMP ob. Matwin wygłosił przemówienie, w którym po zanalizowaniu pracy organizacji zetempowskich, stwierdził iż w obecnej sytuacji politycznej zadania ZMP są następujące:

PO PIERWSZE: Zadaniem organizacji ZMP-owskiej obecnie wzmocnić wielokrotnie aktywność młodzieży w walce o pokój przez włączenie wszystkich młodych patriotów kraju i przyciągnięcie, nowych setek tysięcy młodzieży do wykonania historycznych uchwał Światowej Rady Pokoju.

PO DRUGIE: Zadaniem Związku Młodzieży Polskiej jest wzmocnić udział młodzieży w walce o plan w fabryce, na wsi i w szkole.

Związek nasz tylko w tym wypadku odegra rolę bojowego pomocnika Partii w walce o te cele, jeśli potrafimy tak postawić naszą pracę wśród młodzieży, aby zrozumiała zamierzenia Planu 6-letniego, aby dumna była z tej wielkiej drogi, po której idzie nasz naród i aby ją ożywiła jedno mocne pragnienie — pracować lepiej, ofiarniej, wydajniej.

PO TRZECIE: — Jednym z centralnych zadań jest podniesienie na właściwy poziom ZMP-owskiej pracy polityczno-wychowawczej wśród młodzieży.

Dotychczas tolerowany był formalny stosunek do pracy polityczno - wyjąs niającej wśród młodzieży. Pierwszym naszym zadaniem jest przekonywać młodzież i podnosić jej świadomość.

PO CZWARTE: Niezbędna jest szersza gołnie w związku z hasłem frontu narodowego — szybka rozbudowa szeregowego ZMP. Winna się ona odbywać na fali wzmocnionej pracy polityczno - wyjaśniającej wokół postawionych przez Partię zadań, wokół hasła frontu narodowego walki o pokój i Plan 6-letni.

PO PIĄTE: Hasło frontu narodowego obowiązuje nas, aby po nowemu postawić zagadnienie pracy naszego związku z młodzieżą niezorganizowaną.

Aktywność i organizacje ZMP-owskie nie wątpią nie pożądaną siłą, aby pod kierownictwem Partii i pod przewodnictwem Bieruta poprowadzić młode pokolenie do walki o pokój i Plan 6-letni, o zabezpieczenie niepodległości, rozkwit teoretycznych sił narodu polskiego i zwycięstwo socjalizmu w naszej ojczyźnie.

Porozumienie handlowe między ZSRR i NRD

MOSKWA. — Agencja TASS donosi, że dnia 16 bm. w wyniku pomyślnie przeprowadzonych rokowań podpisane zostało między Ministerstwem Handlu Zagranicznego ZSRR oraz delegacją handlową Niemieckiej Republiki Demokratycznej porozumienie o obrocie towarowym i układ płatniczy na r. 1951.

Porozumienie przewiduje wzrost wymiany towarowej między ZSRR a Niemiecką Republiką Demokratyczną w r. 1951 w porównaniu z rokiem 1950.

Plenum Zarządu Głównego

Wytyczne pracy ZMP

w budowie narodowego frontu walki o pokój i Plan 6-letni

WARSZAWA. — W dniach 17 i 18 bm. odbyło się w Warszawie VIII plenarne posiedzenie Zarządu Głównego Związku Młodzieży Polskiej. W obradach udział wzięli: sekretarz Komitetu Centralnego PZPR ob. Edward Ochab, członek Biura Organizacyjnego KC PZPR — ob. Dworakowski, sekretarz NKW ZSL ob. Juszkiewicz oraz wiceminister oświaty — Dembińska.

W czasie obrad przewodniczący ZG ZMP, Władysław Matwin, wygłosił referat o zadaniach Związku Młodzieży Polskiej w narodowym froncie walki o pokój i Plan 6-letni. (Fragmenty przemówienia przewoźnego ZG ZMP ob. Matwina podajemy oddzielnie).

W dyskusji nad referatem, obszernie przemówienie wygłosił sekretarz KC PZPR, E. Ochab.

W jednomyślnie przyjętej uchwa- le plenum Zarządu Głównego ZMP postanowiło przyjąć tezy, zawarte w referacie przewodniczącego ZG ZMP, W. Matwina, jako wytyczne działania ZMP i zobowiązało wszystkie organizacje ZMP do walki o ich realizację. Uchwala poleca prezydium Zarządu Głównego ZMP opracować szczegółowe wnioski organizacyjne, które ułatwią instancjom terenowym wykonanie stojących przed nimi zadań.

Plenum wysłuchało następnie sprawozdania sekretarza ZG ZMP, Wiesława Ociepki, który przewodniczył delegacji młodzieży robotniczej i aktywowi ZMP w czasie jej jednonieściennego pobytu w Związku Radzieckim.

Antybrytyjskie demonstracje w Iranie

TEHERAN. — Przed gmachem parlamentu irańskiego odbyła się w dniu 16 marca potężna demonstracja z udziałem 30 tysięcy osób.

Uczestnicy demonstracji protestowali przeciwko Anglo - Irańskiemu Towarzystwu Naftowemu, przeciwko knowaniom imperialistów w Iranie i domagali się wprowadzenia swobod demokratycznych, a w szczególności wolności prasy.

Papież błogosławi zbrodniarza

BERLIN. — Jak donosi agencja ADN z Monachium, zastępca sekretarza stanu w Watykanie przesłał byłemu gruppenfuhrerowi SS Oswaldowi Pohlui, przebywającemu w więzieniu w Landsbergu, depeszę, zawiadamiającą Pohlą, iż papież „u-dzielił mu swego błogosławieństwa”. Oswald Pohl, jeden z hersztów formacji SS, został na procesie w Norymbierdze skazany na śmierć przez powieszenie za zbrodnie przeciw ludzkości, jednakże wykonanie wyroku zostało wstrzymane przez b. gubernatora amerykańskiego gen. Cloy'a.

Przez krew — do nafty

Kto zamordował premiera Iranu?

Dalsze losy Anglo-Iranian Oil Co

pod znakiem zapytania

Niedzielną „Prawda” zamieściła artykuł póra Wiktorowa pt. „Zagadkowe sprawy w Iranie”, w którym nawiązując do zabójstwa premiera irańskiego gen. Ali Razmari stwierdza, że zbrodnia ta ma wielkie znaczenie polityczne. Zabójstwo premiera irańskiego wywarło silne wrażenie zarówno w samym Iranie, jak i poza jego granicami.

Dziennik podkreśla, jako rzecz godną uwagi, że w sprawie zabójstwa gen. Razmari panuje w Iranie „spisek milczenia”. Sprawie tej nie tylko nie nadano wielkiego rozgłosu, lecz wręcz przeciwnie, prawie wcale o niej się nie pisze. Odnosi się wrażenie, że jakaś niewidzialna ręka usiłuje zatyszczać całą sprawę, zasugerować, że właściwie nic nadzwyczajnego się nie stało, że sprawy rozwijają się normalnie.

Zadziwiająca atmosfera sztucznie wytworzona wokół sprawy zabójstwa premiera irańskiego nieodpar-

cie nasuwa myśl, że chodzi tu nie tylko o wewnętrzną sprawę Iranu, lecz że zamieszane są w niej obce interesy. Gdyby zabójstwo było sprawą czysto wewnętrzną, kółka rządzące Iranu mogłyby niewątpliwie całkowicie ją wyjaśnić. Jest jednak rzeczą najzupełniej oczywistą, że sprawa jest związana z jakimiś wpływami obcymi, a wpływy obce, jak wiadomo, są niezwykle silne w Iranie.

W związku z tym powstaje pytanie: kto był zainteresowany w usunięciu gen. Razmari?

W pierwszych dniach po zabójstwie reakcyjna prasa anglo-amerykańska, stosując swą zwykłą metodę, nie omieszkała wykorzystywać dokonanej zbrodni jako pretekstu dla antyradyckich oszczerstw i insynuacji, utrzymując jakoby Związek Radziecki był zainteresowany w usunięciu premiera irańskiego. Jednakże ta w pośpiechu sfabrykowa-

na legenda okazała się poroniona i śmieszna. Po pierwsze, całemu światu dobrze wiadomo, że polityka radycka nie ma nic wspólnego z praktyką mordów politycznych. Tęgo rodzaju metody często stosowane są natomiast w praktyce dyplomacji imperialistycznej. Powtóre, działalność gen. Razmari, ku jawnemu i niejednokrotnie wyrażanemu niezadowoleniu kół rządzących USA i Anglii, zmierzała właśnie do poprawy stosunków radziecko-irańskich. Tak np. w okresie jego działalności podpisał no wieloletni i wzajemnie korzystny układ handlowy między ZSRR i Iranem, zawarto również szereg innych porozumień w sprawach interesujących oba kraje.

Na pytanie, czy w usunięciu gen. Razmari zainteresowana była Anglia, Wiktorow odpowiada:

Głównym zagadnieniem, które interesuje obecnie kół rządzące Anglii, jest sprawa ropy naftowej w południowych okęgach kraju, sprawa utrzymania w Iranie pozycji anglo-irańskiego towarzystwa naftowego, którego znaczna część akcji należy do rządu angielskiego. Angielskie kółka rządzące są niezwykle zaniepokojone nacjonalizacją przemysłu naftowego, którą uchwalił parlament irański. Lecz właśnie gen. Razmari był przeciwnikiem tej nacjonalizacji i wypowiedział się przeciwko niej literalnie na dwa dni przed śmiercią.

Jasne jest, że w tych warunkach kółka rządzące Anglii nie były zainteresowane w usunięciu premiera Razmari.

Któż więc w takim razie był zainteresowany w usunięciu premiera irańskiego? Mówi się, że jest to dzieło agentów amerykańskich w Iranie, którzy sądzą, że pozbywając się Razmari, potrafią ująć w swe ręce wszystkie sprawy Iranu, stać się niepodzielnymi gospodarzami Iranu.

Należy stwierdzić, że okres sprawowania władzy przez gen. Razmari był okresem niepomyślnym dla panoszenia się imperialistów amerykańskich w Iranie. Wiadomo np., że właśnie gen. Razmari zażądał na początku bieżącego roku, aby amerykańscy doradcy ekonomiczni opuścili Iran. Wiadomo również, że Razmari zabronił w Iranie transmisji

antyradyckich audycji oślawionego „Głosu Ameryki”. Rząd irański postanowił przed terminem odwołać z USA grupę oficerów irańskich, których wysłano tam dla zaznajomienia się z systemem organizacji sił zbrojnych. Rząd Razmari anulował również umowę z firmą amerykańską Overseas Consultants Incorporated, która w r. 1948 zobowiązała się do opracowania i zrealizowania tzw. 7-letniego planu rozwoju gospodarki narodowej Iranu. Działalność tej firmy kosztowała Iran już trzy miliony dolarów, lecz prace jej wciąż jeszcze znajdują się w stadium projektowania.

Łatwo zrozumieć — pisze „Prawda” — że Razmari na stanowisku premiera nie dogadzał kółom rządzącym USA, które od wielu już lat dążyły do uzyskania decydującego wpływu w Iranie. Wniosek więc nasuwa się sam przez się: w usunięciu premiera Razmari zainteresowani byli ludzie, ściśle związani z wpływami amerykańskimi w Iranie.

Ekspozytura PKO powstaje w Zgierzu

Dnia 21 marca rb. nastąpi w Zgierzu otwarcie ekspozycji Powszechnej Kasy Oszczędności. Uroczystość odbędzie się o godz. 10-ej w sali Zw. Zaw. Prac. Przem. Włókienniczego przy ul. 17 Stycznia Nr. 17.

ORZZ i ZMP w Łodzi

propagują sukcesy

poszczególnych zakładów pracy i przodowników

Zagadnienie propagandy pogładowej weszło już w tej chwili na tory realizacji: ORZZ przystąpiła do urzędzenia wystawy, która od jej gmachu będzie się ciągnęła aleją aż do Dworca Fabrycznego.

Znajdą się tu plansze z poszczególnych zakładów pracy obrazujące osiągnięcia produkcyjne, gablotki z wykresami, portrety przodowników pracy itd.

Podobną akcję prowadzi jednocześnie Zarząd Łódzkiej ZMP, pro-

CZYTELNICZKA: Pretensja Pani jest bezpodstawna. Przyjmowanie przez lekarza chorych bez numerków i poza godzinami jego pracy — jest tylko dobrą wolą lekarza i nikogo nie wolno do tego zmuszać. Fakt, że musiała Pani stracić dużo czasu na drogę do ośrodka na Ogrodową oraz czekać przez kilka godzin — bynajmniej nie obciąża lekarza, gdyż uczyniła to Pani na własne ryzyko. Interwencjonalibyśmy tylko w wypadku, gdyby Pani posiadała numerki a mimo to nie została przyjęta w godzinach konsultacji.

K. RYTTER: Sądymy, że byłoby wskazane zwrócić się o poradę do odpowiedniego profesora. Mogłby Pan na przykład uprosić prof. Krysińskiego na Politechnice, by zechciał zaopiniować rozwiązany przez Pana ciekawy problem matematyczny.

E. PIREK — ZABICE: Do przetłumaczenia metryki urodzenia jest upoważniony przysięgły tłumacz. Gdyby jednak miała Pani z tym trudności — radzimy zwrócić się z prośbą do Poselstwa Węgierskiego w Warszawie.

ZMARTWIONA ZOFIA: Aby nie żyć dalej w obawie przed karą — należy zgłosić się do Urzędu Stanu Cywilnego i wyjaśnić, że dane personalne nie są prawdziwe. Okoliczność, że zgłosiła się Pani sama w celu sprostowania niedokładności i uznała swój błąd — będzie wzięta pod uwagę, jak również fakt, że nie działała Pani na niczyją krzywdę ani też z chęci zysku.

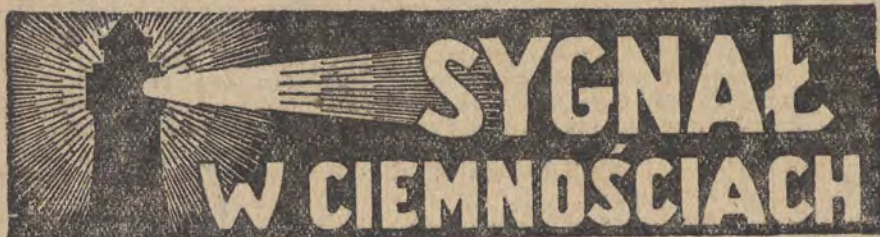
W. K. Z. PABIANIC: Projekt bardzo chwalebny. Z książek, których nie ma w sprzedaży, może Pan korzystać w Bibliotece Publicznej, ul. Gdańska 102.

Pierwszy pacjent nowej Polikliniki

Na Pradze w Warszawie otwarta została nowa Poliklinika dla dzieci. Nowa Poliklinika udziela pomocy w zakresie następujących specjalności: chirurgia, laryngologia, neurologia i okulistyka. Na zdjęciu: pierwsza wizyta małego Stasia Wilcza w gabinecie lekarza pediatry, dr. Kowalskiej.

ANDRZEJ ZAŃSKI

268)

— Ja, małorolny chłop, siedzę na paru hektarach piasku. Ta ziemia nie potrafiła wyżywić ani mnie, ani mojej rodziny. Żyłem raczej z jeziora. Jako rybak. Musiałem właścicielowi jeziora opłacać gruby haracz, ale wegetowało się jakoś, bo sam byłem pracowity i pracowita była moja żona.

Mieliśmy jednego syna. Helmuta. Pan widział jego fotografię tam, w albumie. Był podobny do mnie. Miał oczy takie same, jak ja. Tylko, że on i ja patrzyliśmy na świat zupełnie inaczej.

Chcieliśmy, żeby mu było w życiu lepiej niż nam. Posyłałem go do szkoły, ale Helmut uczył się źle. Zrozumiałem szybko, że nie ma mowy o tym, żeby skończył gimnazjum. Helmut przeszedł do szkoły zawodowej, ale i tam nie powiodło mu się.

Kiedy miał lat szesnaście postanowiłem ściągnąć go z powrotem do domu. Ale on nie chciał. Wolał zostać w mieście. Poszedł na praktykę do zakładu elektrotechnicznego... A równocześnie zaczął się bawić w politykę...

Jeszcze w szkole wstąpił do Hitlerjugend. Pan wie chyba, co to była za organizacja? Ona to wypaczała niemiecką młodzież, ona zatruwała jej duszę nauką o wyższości Niemców nad innymi naro-

dami, o hegemonii Niemiec nad światem, o wielkim posłannictwie Adolfa Hitlera.

Kiedy Helmut tylko trochę podrósł zmienił mundur członka Hitlerjugend na uniform NSDAP. Przypominam go sobie, jak przyjechał do nas, tu na wieś, w nowym, brunatnym mundurze, dumny, zarozumiały i głupi...

Ale to nie był jeszcze najhaniebniejszy strój, jaki nosił mój syn.

Parę dni przed wybuchem wojny zjawił się u nas w czarnym mundurze.

— Wstąpiłem do SS! — rzekł chępliwie.

— Na co ci to, synku? — powiedziała cicho jego matka. — Po co ci się mieszać w sprawy nie twoje? Ja się nie znam na polityce, ale myślę, że rządy Adolfa Hitlera nie przyniosą Niemcom szczęścia!

— Ach, mama jest głupia, jak łeb kapuściany! — przerwał jej ordynarnie Helmut. — Adolf Hitler to nowy Mesjasz Niemiec!

Doskoczyłem do niego.

— Jak śmiesz ubliżać swojej matce?!... Jakim tonem przemawiasz do niej? Czy tego nauczyli cię w Hitlerjugend? A może ten mundur, który nosisz na sobie, u-

poważnia cię do tego, ażebyś lekceważył swoich rodziców?

Obraził się na mnie. Przez parę mie-

sięcy nie pisał w ogóle i nawet nie przyjechał na pogrzeb matki, choć telegrafowałem, że umarła.

Dopiero półtora roku potem zjechał znowu w te strony. To był okres największych triumfów Adolfa Hitlera.

— No i co, ojczu? Miałem rację? Czy nasz Fuehrer nie dotrzymał swojego słowa? Jeszcze parę miesięcy walk, a cały świat będzie należał do nas! — rzekł chępliwie.

— Wojna jeszcze się nie skończyła... — zauważyłem cicho, ale nie dyskutowałem z nim więcej na ten temat.

Helmut przydzielony został potem do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Napisał mi stamtąd parę listów i przysłał fotografię. Tę, którą widział pan w albumie.

Rok potem, a pamiętam, że był to czerwiec, przyjechał do mnie, ażeby spędzić tutaj swój urlop. Na jego mundurze błyszczały szlify Unterscharfuhrera. Awansował.

Ucieszyłem się szczerze z tego powodu. Bo, choć wiele rzeczy dzieliło nas — ko-

chałem go. Jego, mojego syna...

Na drugi dzień, w niedzielę po południu, Helmut zaprosił do siebie kolegów.

Z tamtej strony jeziora przyjechały dwie łodzie, pełne gości. Helmut przywiózł parę butelek wódki, kupił się to i owo na przekąski — przyjęcie było nie najgorsze.

W pewnej chwili, nie chcąc przeszkadzać młodemu, wysunąłem się z chaty.

Poszedłem na cmentarz i odszukałem grób mojej żony.

— Baerbel!... — westchnąłem. — Tak bardzo zawsze bałaś się o naszego syna.

Tak bardzo byłaś o niego niespokojna od chwili, kiedy wybuchła wojna. A jednak Helmut żyje. Nie jest chwalebny ten czarny mundur, który nosi, ale on to może uchronił go od śmierci: bo wielu naszych — noszących mundury inne, niż on, polowe — zginęło na polach bitew w tej strasznej, niepotrzebnej wojnie.

Kiedy wróciłem do domu, był już późny wieczór. Już z daleka zobaczyłem światło, bijące z okna mojego domku.

Stanąłem opodal i spojrzałem przez okno.

Ujrzałem dokładnie twarz Helmuta, siedzącego w gronie kolegów.

Ogarnęło mnie wzruszenie. Zrozumcie: ten chłopak był kością mojej kości, krwią mojej krwi, moim jedynakiem.

Zacząłem przysłuchiwać się, o czym to z takim zapalem opowiada Helmut.

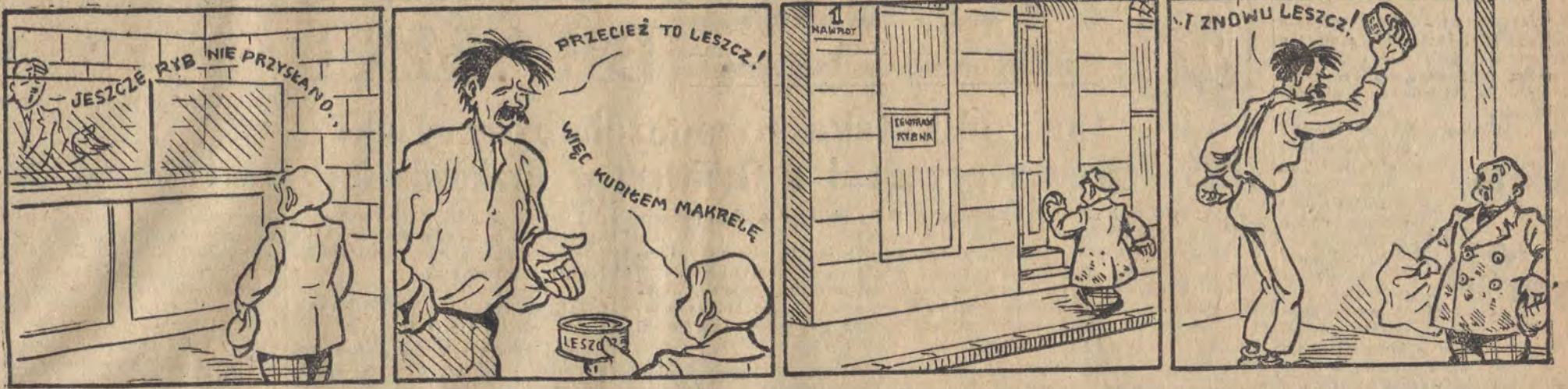
A Helmut opowiadał o strasznych rzeczach — o tym, co się dzieje w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu.

Wiedziałem dawno, do czego zdolny jest reżim hitlerowski. Wiedziałem, że twarde i zły jest los więźniów, zamkniętych w obozie koncentracyjnym. Ale to, o czym opowiadał teraz mój syn, zjeżyło mi włosy na głowie.

Teraz dowiedziałem się bezlitosnej prawdy. O bestialstwie SS-manów i kapów, o potworności komór gazowych, w których giną tysiące kobiet, dzieci i starców, o piecach krematoryjnych, o selekcjach i innych okropnościach. A Helmut, mój syn, opowiadał o tym wszystkim żartobliwie, z pół uśmiechem, jak gdyby rozprawił o czymś zupełnie zwykłym.

(D. c. n.)

Przygody Wicka i Wacka

SPRZEDAWCA: — Nic nie poradzę. Jeszcze nam ryb nie przysłano...
WACEK: — Łowią je dopiero, czy co? No to proszę o makrele...

WACEK: — Jeszcze dziś ryb do sklepu nie dostarczyli! Węc kupięm makrele w puszcze...
WICEK: — Ale przecież to leszcz!

WACEK: — Hm... Prosiłem o makrele, a dostałem leszcza! Musza mi teraz zamienić, bo od leszcza Wicusiowi strasznie burczy w brzuchu...

WICEK: — Człowieku! Jak żeś zamienił? Przecież to znowu leszcz!
WACEK: — To już sam nie wiem! Chyba że pójde po raz trzeci!...

Lepiej będzie się przepisywało!

Maszynistka z Lublina ob. Apolonia Pietruszewska wpadła na dobry pomysł, dzięki któremu można będzie usprawnić wydatnie pracę przy przepisywaniu na maszynie.
Pomysł ten polega na zastosowaniu do każdej maszyny biurowej dodatkowej nasadki — dwu wałków zsynchronizowanych z wałkiem głównym przez przekładnię.
Na dodatkowe wałki zakłada się brudnopis, bądź też arkusze z których się przepisuje. Odciąża to maszynistkę od zbędnych ruchów i rozpraszenia uwagi. Ponadto pozwala na zaczęcie chwilowo przerwanej pracy bez potrzeby specjalnego sprawdzania, w którym miejscu pisanie zakończono.
Pomysł ten oszczędza 50 proc. czasu maszynistki.

Trzeba usunąć dotychczasowe braki w lecznictwie powszechnym

Narada aktywu służby zdrowia w Łodzi

Łódzka służba zdrowia wiele już osiągnęła zarówno na polu organizacji jak i samego lecznictwa społecznego. Niemniej do usunięcia jest jeszcze sporo błędów i braków. Powstają też nowe, coraz większe zadania w związku z realizacją Planu 6-letniego.
Zadania służby zdrowia w Planie 6-letnim były tematem wczorajszej narady aktywu lekarskiego Łodzi. Na naradzie obecny był przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia dyr. Wołański.

Po referacie naczelnika wydziału zdrowia dr Cholewińskiego wywiązała się dyskusja, której tematem była konieczność zmobilizowania wszystkich pracowników służby zdrowia w walce o usunięcie błędów, o rozszerzenie i udoskonalenie lecznictwa podstawowego, o uzupełnienie niewątpliwie istniejącego jeszcze braku kadr lekarskich.

Uroczystym momentem narady było odznaczenie 19 lekarzy łódzkich za wzorową pracę w służbie zdrowia. Odznaczenia dokonał przedstawiciel ministerstwa dyr. Wołański.

Na zakończenie uchwalano rezolucję, w której aktywność służby zdrowia potępia imperialistów, dążących do wojny i deklaruje pełną gotowość dalszych, owocnych wysiłków w zapewnieniu pomocy lekarskiej światu pracy i walce o trwały pokój. (d)

W Łodzi otwarto nowy ośrodek szkolenia instruktorów miejskich

Minister Gospodarki Komunalnej K. Mijał dokonał w Łodzi otwarcia nowego ośrodka szkoleniowego dla pracowników wydziałów gospodarki komunalnej prezydentów rad narodowych.
W pierwszym 6-tygodniowym kursie przeszkolili się 120 instruktorów, którzy szkoląc będą nowe kadry ad ministratorów nieruchomości uspołecznionych.

Zakupy „na wyrost”

I u siebie w domu

należy gospodarować planowo i oszczędnie

Pożyteczna inicjatywa Ligi Kobiet w Łodzi

Nieraz można usłyszeć jak kobiety żalą się jedna przed drugą, że pensja im nie starcza, że przed wypłatą są bez grosza, że nie mogą „związać końca z końcem”.

Te same kobiety obraziłyby się, gdyby im ktoś powiedział, że są rozrzutne i nie potrafią gospodarować.

A jednak nie ma się co oburzać, bo w gruncie rzeczy nie wiele jest kobiet, które prowadzą rzeczywiście racjonalnie gospodarkę domową. Wystarczyłoby dla sprawdzenia zapytać, ile jest w Łodzi gospodyń, robiących preliminarz budżetowy po otrzymaniu pensji. Okazałoby się wówczas, że bardzo mało.

A przecież wszyscy doskonale wiedzą co to jest plan i oszczędność dla zakładu pracy, społeczeństwa i państwa. Wszyscy, nie wyłączając kobiet, biorą udział w ruchu racjonalizatorskim, w akcji oszczędnościowej, w walce o wykonanie Planu 6-letniego.

Gospodarstwo domowe tymczasem jest jak ziemia leżąca odłogiem. I stąd wiele kłopotów i trudności, braki — pozornie — nie do pokrycia. Sięgnijmy do życiowych przykładów.

Prowadzenie gospodarstwa dla dwóch, czterech czy pięciu osób wymaga stałego robienia zakupów, gotowania, sprzątania, prania itd. Artykuły żywnościowe kupujemy zwykle „na oko”. Idąc

do sklepu myślimy często: „ile też tego kupić, żeby starczyło”. Nie potrafimy obliczyć z pewną dokładnością, jakie ilości mięsa, tłuszczu, pieczywa czy cukru potrzeba dla naszej rodziny. Kupujemy „na wyrost”.

Podobnie bywa z gotowaniem. Jedyną troską gospodyń jest, aby nie ugotować czegoś za mało i żeby było smaczne. O racjonalnym żywieniu mało kto ma pojęcie. A przecież łączy się to bezpośrednio z kwestią „co gotować” i „gotować oszczędnie”.

Przesądem rozpowszechnionym szeroko, jest przekonanie, że obiad bez mięsa nie syci. Dużo tańsze od mięsa jarzyny są nagół w pogardzie, co znów powoduje, że odżywiamy się bardzo jednostajnie.

Tymczasem racjonalne przygotowanie posiłków nie jest żadną filozofią, nie zabiera więcej czasu, utrzymuje zdrowie i sprawność fizyczną człowieka i daje w miesięcznym budżecie domowym poważne oszczędności.

Drugą sprawą mało praktykowaną a konieczną jest planowanie wydatków poza tak zwanym „utrzymaniem”. A więc ubranie dla dorosłych i dzieci, światło, opał, dokompletowanie naczyń itp. Trzeba te wydatki rozłożyć równomiernie na okres całego roku, by nie robić sobie nagłe „dziur” w budżecie. Nie można

też, idąc do sklepu po skarpetki, kupować rzeczy ładnych może i potrzebnych, ale nie koniecznych w danej chwili.

Zagadnieniami tymi zajmuje się obecnie intensywnie Liga Kobiet. Przygotowywane są dokładne, życiowe preliminarze budżetowe dla mniej lub bardziej licznych rodzin robotniczych, inteligentkich i wiejskich.

Na podstawie tych preliminarzy koła terenowe uczyć będą kobiety racjonalnego prowadzenia domu. Tymczasem prowadzi się już pokazy racjonalnego gotowania i żywienia, z uwzględnieniem umiejętności obliczania ile czego trzeba, aby nakarmić jednego człowieka. (d)

Wieczory autorskie i literackie w łódzkich fabrykach

Pisarze zrzeszeni w łódzkim oddziale Związku Literatów Polskich zadeklarowali swą współpracę z wydziałem Kultury przy Prezydium Rady Narodowej miasta Łodzi.

Współpraca ta polega na wspólnym organizowaniu wieczorów autorskich oraz literackich, jak również na opracowywaniu przez pisarzy mon-taży literackich.

Prelekcje i wieczory urządzone będą na terenie większych zakładów pracy Łodzi. Ustalono już m. in., że pierwsze imprezy tego rodzaju odbędą się w świetlicach ZPB im. Józefa Stalina i ZPB im. J. Marchlewskiego oraz świetlicy zakładów mechanicznych im. Strzelczyka.

KLIENCI SIĘ SKARŻĄ

Kochana Redakcjo!

Wszedłem do sklepu PSS Nr 189 (Na piórkowskiego 114) i poprosiłem o 2 kg chleba. Ekspedientka dała mi 3 kg chleba, w tym 1 kg ciemnego — którego sobie nie życzyłem.

Na moje pytanie, czy konieczne mi są te „dokładki” — odpowiedziano mi pogardliwym wzruszeniem ramion. Na „dokładkę” jednak nie mogłem się zdecydować z powodu choroby żołądka.

W pobliższym sklepie MHD spotkała mnie ta sama niespodzianka. Nie stać mnie jednak na kupno dodatkowego kilograma chleba, którego nie wolno mi jeść. Czy to nie samowola ekspedientek?

Twój Czytelnik E. W.

(nazwisko w posiadaniu redakcji)

Prosimy dyrekcję PSS i MHD o wyjaśnienie.

Burza w... szklance wody

Czy numery przed domami

to rzeczywiście problem nie do rozwiązania?

Wydział Ewidencji Ludności wydał swego czasu zalecenie, aby wszystkie lokale użytkowe i mieszkalne w poszczególnych nieruchomościach zaopatrzyć w tabliczki z kolejnym numerem. Tabliczki powinny być umieszczone nad wejściem do każdego lokalu. Poza tym numery odnośnych mieszkań miały być umieszczone nad wejściem do sieni, klatki schodowej itd.

Niestety, mimo upływu kilku miesięcy, nie wszyscy administratorzy i właściciele domów zalecenie to wykonali. W niektórych posesjach nie tylko nie ma numeracji mieszkań, ale brak jest również właściwej numeracji budynku.

Nic więc dziwnego, że pragnąc odzyskać jakiś adres musimy często poświęcić na to wiele czasu i energii. Toteż władze przeprowadzą obecnie specjalną kontrolę, przy czym oporni administratorzy i właściciele domów pociągnięci będą do odpowiedzialności.

W akcji tej z wydatną pomocą powinni pospieszyć komitety domowe

i blokowe. Ostatecznie umieszczenie przed domem czy w sieni odpowiednich numerów nie jest aż tak skomplikowanym problemem, aby trzeba przeciągać tę sprawę w nieskończoność. A życia nie należy sobie nawzajem utrudniać! (j)

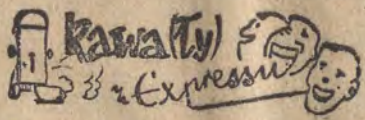
Szczepienia koni przeciwko nosaciznie

W celu zwalczania nosacizny koni odbędą się w Łodzi dodatkowe szczepienia rozpoznawcze.

W związku z tym wszyscy właściciele koni, które nie były dotychczas szczepione, winni je zgłosić w terminie do 15 kwietnia do właściwego terytorialnie referatu weterynarii w celu dokonania szczepienia.

Posiadacze koni, którzy nie dokonają tego obowiązku będą ukarani.

Referaty weterynarii dla poszczególnych dzielnic Łodzi mieszczą się przy Al. Kościuszki 1, ul. Ciesielskiej 8 i przy ul. Pabianickiej 210. (jy)

Tramwaj. W tramwaju tłok. Na peronie stoi jakiś jegomość z dość wypukłym brzuszkiem. Przed jegomościem jakiś inny jegomość. Nagle ten drugi odwraca głowę i powiada:

— Panie, może pan się przestanie pchać!
— Kto się pcha?!. Ja tylko westchnąłem! — odpowiada jegomość z brzuszkiem

Godzina druga w nocy. Pani Hela na budzi męża:

— Bolek, kupisz mi nowe palto?...
— Kupię...
— A kapelusz?
— Też...
— O, jak się cieszę!
— Nie masz się z czego cieszyć...
— Dlaczego?...
— Bo ja mówię przez sen...

